

SISUKORD

Proloog	11
<i>Esimene peatükk. Sally võileivad</i>	15
<i>Teine peatükk. Metsik mutatsioon</i>	30
<i>Kolmas peatükk. Pööripäevakivid</i>	46
Kenna. Õnn	60
<i>Neljas peatükk. Maa katse</i>	63
<i>Viies peatükk. Rahutu mägi</i>	78
<i>Kuues peatükk. Sissemurdmine</i>	
koorumiskambrisse	90
<i>Seitsmes peatükk. Uitajad</i>	107
Kenna. Lootus	126
<i>Kaheksas peatükk. Hingesära</i>	131
<i>Üheksas peatükk. Liidupalavik</i>	152
<i>Kümnes peatükk. Tule katse</i>	168
Kenna. Kahtlus	184
<i>Üheteistkümnes peatükk. Fairfaxi põgenemine</i>	188
<i>Kaheteistkümnes peatükk. Jõulukaos</i>	205
Kenna. Süütunne	222
<i>Kolmeteistkümnes peatükk. Sünnipäevaüllatused</i>	226
<i>Neljateistkümnes peatükk. Sööt</i>	240
<i>Viieteistkümnes peatükk. Vee katse</i>	253
Kenna. Üksindus	267
<i>Kuueteistkümnes peatükk. Petetud</i>	271
<i>Seitsmeteistkümnes peatükk. Õhufestival</i>	292
<i>Kaheksateistkümnes peatükk. Agatha kingitus</i>	304
Kenna. Hirm	318
<i>Üheksateistkümnes peatükk. Midagi salajast</i>	321
<i>Kahekümnes peatükk. Õhu katse</i>	335
<i>Kahekümne esimene peatükk. Teine rand</i>	349
Kenna. Nostalgia	362

<i>Kahekümne teine peatükk. Leinav õde</i>	364
<i>Kahekümne kolmas peatükk. Everhartid</i>	381
<i>Kahekümne neljas peatükk. Kodus tagasi</i>	393
Epiloog	403

PROLOOG

Kommodoor Nina Kazama tuli Haudekambri vigastust uurima.

Ta ei tea.

Instruktor Rex Manning ratsutab kommodooriga kaasa, tema hõbedane ükssarvik hakkab kumama, kui päike künkatipule särab.

Tal pole aimugi.

Viis uhket vahti valvavad haigutavat auku Haudekambri rohuse nõlva sees.

Nad pole veel aru saanud.

Vahid lubavad Saare kahel kõige tähtsamal ratsuril läheneda.

Mitte keegi pole märganud.

Kommodoor Kazama piilub sisekambrisse.

Hõberingi uus juht Rex Manning tuleb tema juurde.

Nad ei usu oma silmi.

SKANDAR JA KAOSE KATSED

Kommodoor Kazama pilgutab silmi, ta nägemine kohaneb hämarusega.

„Miks järgmise pööripäeva munad pole alustele pandud?“ tahab ta teada.

„Kas need on teise kohta viidud?“ küsib Rex Manning kulmu kortsutades.

Aga vahid on küngast kaitsnud väljastpoolt tuleva rünnaku eest.

Nad ei saa ikka veel aru, et täiesti ilmaaegu.

Kommodoor ronib kiiruga august sisse, lahtist mulda jalgade all veerema lükates.

Rex järgneb talle.

Viimane kui üks kambri munaalustest on tühi.

Viimane kui üks neist hoiab vaid tühja õhku.

Nad hakkavad kahtlustama.

Rex on esimene, kellele see mõte pähe tuleb. Nina vaatab talle otsa ja hirm pigistab tal hinge kinni. Nende sammud kajavad vaikselt kambri valjusti vastu, kui nad korrus madalamal asuvasse hoidlasse jooksevad.

Mitte ühtegi üksisarvikumuna.

Korrus allpool on sama lugu.

Mitte ühtegi üksisarvikumuna.

Ja sama pilt on kõikidel korrustel – kuni iidse mäe sügavaima sügavuseni.

Tühjus.

Ja lõpuks nad mõistavad.

Kolmteist aastat ei kooru siin enam ükski üksisarvik.

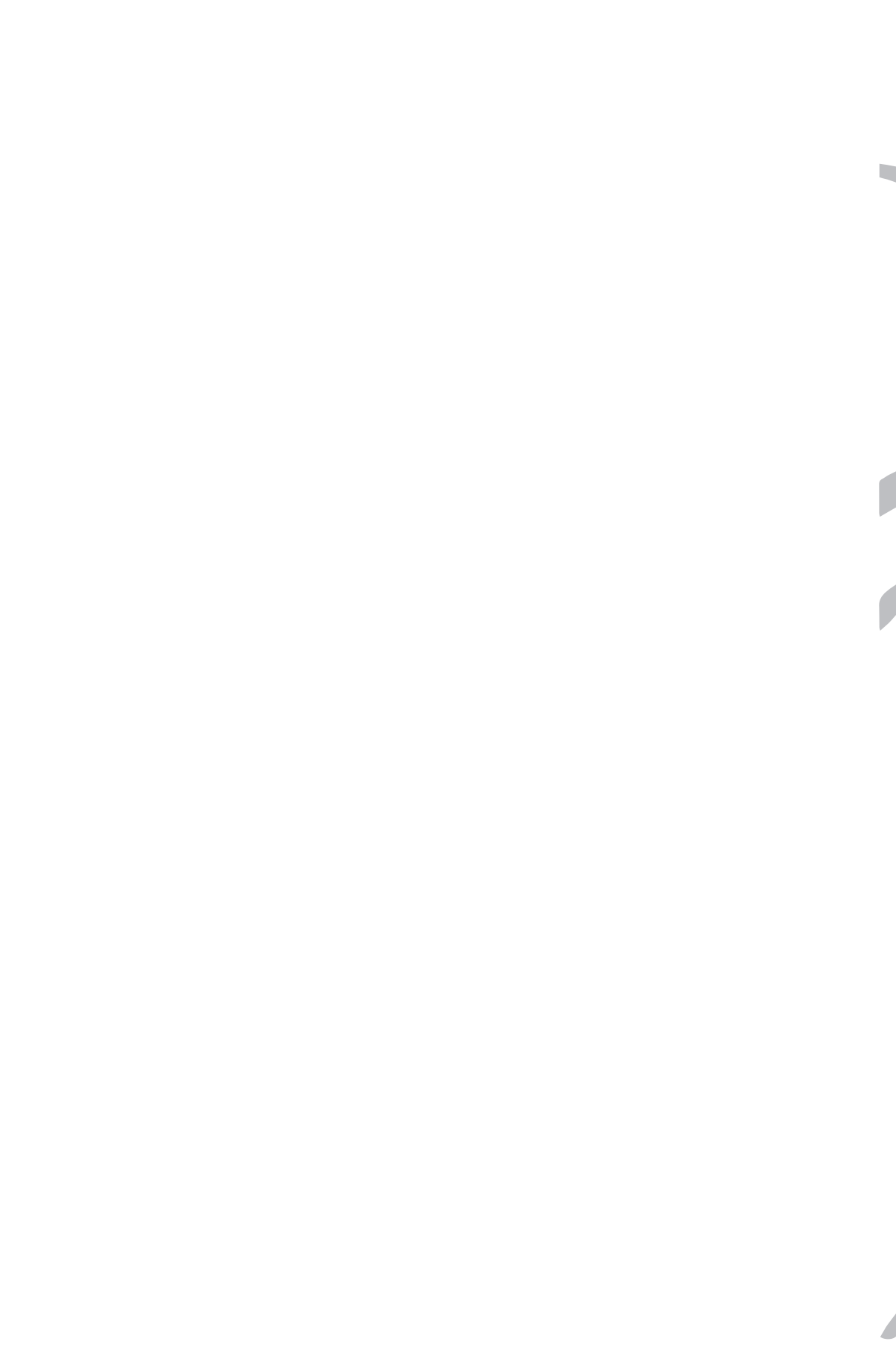
Kaotsi on läinud terve ratsurite põlvkond.

Nüüd seisavad nad mäetipul ja nende all mürisevad vastu Peegelkaljusid paiskuvad lained.

PROLOOG

„Sellest ei tohi keegi teada saada,“ ütleb Nina. „Luba mulle!“
„Me leiame munad üles,“ kinnitab Rex. „Meie kahekesi.“
Ometi lasub tõe raskus nende vahel õhus.

Haudekamber on tühi.

ESIMENE PEATÜKK

SALLY VÕILEIVAD

Skandar Smith otsis Pahareti Õnne taga. Järjekordselt. Inimesed võivad ju väita, et verejanulist ükssarvikut ära kaotada on võimatu. Aga need inimesed pole ilmselgelt kunagi kohanud sellist ükssarvikut, kes alustab Kotkapesas kolmanda õppeaasta treeninguid. Suvega oli kollanokkade ükssarvikute käitumine nii hulluks läinud, et Skandari meelest olid nad üsna kindlalt *täielikult* ratsurite kontrolli alt väljunud. Ja see käis ka Pahareti Õnne kohta.

Oli vaheaja viimane päev enne treeningute algust. Skandar oli suurema osa hommikust kulutanud Pahareti otsimisele, ühel käsivarrel rippumas Shekoni sadul, teisel valjad. Nüüd istus ta Kotkapesa mäe otsas ja katkus masendunult peotäite kaupa rohtu. Paharet oli terve suve pidevalt ära kadunud ja Skandaril polnud aimugi, kuhu – aga nüüd pidid nad minema nelikuga Fourpointi lõunat sööma.

Kus hundist räägid – Bobby Bruna kihutas Pistriku Raevu seljas nõlvast alla. Õhuvalitseja kohta nägi ta päris raevukas välja, sest päevinäinud ratsurikuue üleskääritud varrukad näitasid kõigile tüdruku õlgadeni ulatuvat kivihallide sulgede mutatsiooni.

SKANDAR JA KAOSE KATSED

Pistrik kappas otse Skandari poole ja Bobby viivitas kiiruse kahandamisega ainult natuke *liiga* kaua. Bobby suunurk kerkis, kui Skandar ärevalt püsti kargas. Noh, see kinnitas, et tüdruk oli meelega nõnda teinud.

„Vaimupoiss, kas sa oled ta nüüd üles leidnud?“ nõudis Bobby Skandari tuhkhallist näost üldse mitte välja tehes.

Skandar kaalus, kas tüdruku ohtliku sõidustiili üle nuriseda, aga lõunatund oli peaaegu käes ja näljane Bobby polnud heas tujus Bobby.

Ta hoopis ohkas. „Ei. Mine ilma meieta.“

„Aga me saame pärast su õega kokku, mäletad? Linnuse juures.“ Bobby laskis ratsmed lõdvaks, et Pistrik saaks mööda keksiva jänese suhu ampsata.

Skandar võpatas jänku kontide raginat kuuldes.

Bobby ei teinud temast väljagi. „Me peame kohe minema hakama, kui tahame jõuda lõunatama ühte *uskumatusse* kohta, mille ma leidsin. Kiireks läheb!“

„Ma ei saa siiani aru, miks sa meile selle koha nime ei või öelda.“

„See on üllatus,“ põikles Bobby. „Ee... mis ajast peale *tema* hilineb?“

Mitchell Henderson ratsutas Punase Öö Vaimustusel nende poole. Punane oli rohkem demoni kui üks sarviku moodi – ta saba ja lakk leegitsesid eredalt, silmad ja kabjad niisamuti. Aga Skandar ei pannud seda õieti tähelegi, sest ta enda üks sarvik Pahareti Önn sörkis rõõmsalt oma tulise südamesõbranna kõrval.

„Siin sa oledki!“ Skandar kallistas pooleldi kergendust tundes, pooleldi riieldes Pahareti oonüksmusta kaela. Üks sarvik viskas pea rõõmsalt kuklasse ja ta sarve all lõi valge vaimulauk korraks päikese käes särama. Side oli täis nende ühist rõõmu taaskohtumise üle, ehkki Skandari rõõm kahanes mõnevõrra, kui ta märkas, et Pahareti veel eile läikivmust olnud karv on nüüd paksu tolmu-korraga kaetud.

SALLY VÕILEIVAD

„Miks ta nii räpane on?” küsis Bobby, kui Pistrik küljetsi eemale hüppas – see mära jälestas mustust.

„Ma kohe üldse ei tahaks vahele segada,” sõnas Mitchell sarkastiliselt, „aga kas keegi ei küsigi, kas *minuga* on kõik korras?”

Millegipärast oli Mitchelli rohelisel ratsurituulepluusil lukk täiesti puudu ja pärani hõlmade vahelt paistis poisi pruun rind.

Bobby turtsatas naerda.

„Ära naera siin midagi, Roberta. Ma hoiatan sind.”

„Mis juhtus?” küsis Skandar sõbralikult.

Mitchell ohkas ja ta muteerunud juustes löid leegid lõkendama. „Punane juhtus. Ta on suvi otsa igasuguseid asju põlema pannud ja nüüd lisas ta ka *minu* sihtmärkide hulka.”

Skandar tõsines. „Aga ta ei teeks ju sulle viga?” Hea küll, neliku üksisarvikud olid viimasel ajal ulakamad olnud, aga nad ei vigastaks ometi meelega oma ratsureid?

„Seepärast ma võtsingi T-särgi ära!” ütles Mitchell nõrduvalt. „Kas teie meelest hakkas mul lihtsalt palav?”

„Ma...” Skandar vaatas vilksamisi Bobby poole, kes oli käe hammaste vahele toppinud, et mitte naerma pahvatada. „Ma ei saa aru.”

„Punane kärsatas mu jakiluku ümbert kanga ära, et ma ei saaks seda kinni panna,” raevutses Mitchell. „Siis kärsatas ta ära mu T-särgi ja pani varusärgi põlema veel enne, kui selle üle pea sain tõmmata. Ma tunnen läbi sideme, et tema meelest on see ülivinge. Ta jättis järele alles siis, kui ma enam üldse midagi endale selga ei tõmmanud!”

„Ma loodan, et Punane ei võta järgmiseks ta pükse ette,” pomises Bobby Skandarile, kes püüdis oma laia naeratust varjata.

„Mida te seal sosistate?” nõudis Mitchell.

Bobby toibus kähku. „Kuulge, me oleme juba lõunale hiljaks jäänud. Flo saab meiega Fourpointis kokku kohe, kui on Kenna ära viinud. Ma kutsusin ka bardist sepa.”

SKANDAR JA KAOSE KATSED

Mitchelli silmad läksid suureks. „*Jamie* tuleb sinna? See on katastroof.” Ta osutas oma hävingu üle elanud ratsurijakile, mille tuules laperdava hõlma küljes vilkus päikesevalgust püüdev tulemärk.

Skandaril tuli mõte. „Miks sa ei võiks Pahareti talutusnööri endale ümber siduda?” Ta ulatas selle Mitchellile. „Su hõlmad püsiksid vähemalt koos.”

Mitchell põrnitses sinist köit kahtlustavalt, aga paistis mõistvat, et kui ta tahab õigeks ajaks lõunale jõuda, ei jää tal muud üle. Ja Mitchell vihkas hilinemist.

„Sinust võib saada uue trendi looja,” aasis Bobby ülemeelikult.

„Oh, jää juba ükskord vait,” nähvas Mitchell köit vöökoha ümber sidudes.

Skandar ronis Pahareti selga ja järgnes teistele Kotkapesa mäest alla Fourpointi peamise kaubatäna poole. Skandaril oli hea meel näha, et paljud selle puude otsa ehitatud kirevatest punase-, sinise-, roheline- ja kollasekirjutest majadest on pärast Skandari titesuleaastal toimunud elementide hävitustööd uuesti korda tehtud. Ja kaugemal sihtis Hõbelinnuse Odatorn jälle taevast.

Aga Saarel oli veel palju remonti vajavaid ehitisi ja Skandar tundis end juunikuus juhtunu tõttu ikka veel mõnevõrra murtult. Suvisel pööripäeval oli Saar olnud mõne minuti kaugusel enda hävitamisest iseenda tasakaalust välja läinud maagiaga – selle tagajärjel, et Hõbering hakkas metsikuid üksarvikuid tapma. Skandar, Bobby, Flo ja Mitchell suutsid välja uurida, kuidas sai Saart Esimeselt Ratsurilt ja Metsikute Üksarvikute Kuningannalt võidetud luusauaga päästa. Aga seejärel seisis Skandar silmitsi õudusega, mida ta poleks suutnud isegi ette kujutada. Tema õde Kenna oli seotud metsiku üksarvikuvarsaga. Nende ema Põimija oli ehitanud Kennale samasuguse sideme, kui oli tal endal.

Kommodoor Kazama tundis küll hirmu, aga oli õiglane ning lubas Kennal Skandari juurde jääda, kuni tema ja metsiku üksarviku tuleviku kohta otsus langetatakse. Alguses oli Skandar

SALLY VÕILEIVAD

proovinud näha asja helget külge. Nii imeline oli isale kirjutada, et Kenna on Kotkapesas. Aga kui esimene elevus möödus, hakkas Skandar muretsema oma õe südame ümber sulgunud ebaloomuliku sideme pärast. Ta oli hakanud oma Parandaja unenägudes Kennale määratud õunikhalli ükssarvikut Kõnnumaal vaatamas käima. Ja mida kauem Nina otsusega venitas, seda rohkem lubas Skandar oma mõtteid uidata sellele, kas oleks võimalik õele õige ükssarvik ja temaga seotud elu tagasi saada.

„Sa mõtled millelegi ebatavaliselt pingsalt,“ nentis Bobby kivi-hallil Pistrikul Pahareti kõrval liikudes.

„Kust sa tead?“

„Siis tekib su laubale kurd,“ vastas tüdruk. Bobby võis ju olla lärmakas, aga ta jälgis vaikselt inimeste tundeid – eriti Skandari omi.

„Oma õest,“ vastas poiss napilt. Ta polnud veel valmis midagi Kenna ja talle määratud ükssarviku taasühendamise kohta ütleva. Tal oli selleks rohkem teadmisi vaja.

„Mis mängu see Nina mängib?“ pahvatas Bobby. „See igavene venitamine pole üldse õhuvalitsejale omane. Lihtsalt tee mingi otsus ära! Mida need uuringud tema meelest peaksid näitama? Et Põimija peidab ennast Kenna sadulakotis?“

Bobby oli algusest peale suhtunud raevukalt sellesse, et Kenna peab oma metsiku ükssarvikuga Hõberingi peakorteris Hõbelinnuses uurimise all olema. Ta turtsus iga kord, kui Flo rääkis, et Hõberingi uus juht Rex Manning on palju toredam, kui oli ta isa Dorian Manning.

„Noh, see pole ju väga raske, või mis?“ oli Bobby lõpuks nähvanud. „Rexi isa oleks eelmisel aastal äärepealt Saare ära hävitanud. Ta vahistas *meid* ükssarvikumõrvade eest, mille *ta ise* toime pani.“

Ka Skandarile ei meeldinud, et Kennat hoitakse Linnuse kilbi-müüri taga. Hõbering, kuhu kuulusid eriliste hõbedaste ükssarvikute ratsurid, oli Saare kõige mõjuvõimsam organisatsioon. Nende rivaalitsemine vaimuvalitsejatega oli sajandeid pikk.

SKANDAR JA KAOSE KATSED

„Skar, Linnus on katsete jaoks kõige turvalisem koht,” oli Flo kinnitanud. „Nii Kenna kui ka kogu ülejäänud Saare jaoks. Sa ikka mäletad, et metsiku üks sarviku tekitatud haavad ei parane kunagi?”

Nüüd, umbes kuu aega hiljem oli Skandar rõõmuga nõus tunnista, et Flo oli õigus. Kenna käis regulaarselt Linnuses ja näis, et sellest pole kordagi midagi halba sündinud. Teda küsitleti Põimijaga koos veedetud aja kohta, uuriti ta kunstlikult tekitatud sideme kohta ja lõpuks paluti proovida elemendimaagiatega. Vahid ei lasknud Kennat üks sarviku selga, tal lubati ainult käsi oma metsiku üks sarviku kaelale asetada. Siiani polnud ta isegi sädeme tekitamisega hakkama saanud.

„Kas sa mõtled mõnikord,” küsis Bobby Skandarilt, kui nad külg külje kõrval edasi ratsutasid, „mida Kenna kogu selle aja Põimija juures võis teha?” Tüdruku hääles oli kõhklus, hoopis vähem enesekindlust kui tavaliselt.

„Kenna ütles, et nad peaaegu ei rääkinudki omavahel, sest Põimija keskendus tema sideme ehitamisele,” vastas Skandar vastu-meelselt. „Ja ma usun teda.”

„Muidugi usun ka mina teda, aga... miks ehitab Erika Everhart oma tütrele sideme ja jätab ta siis Kotkapesa lävele maha? See ei tundu eriti... Põimija moodi.”

„Ei,” vastas Skandar süngelt. „Ei ole tõesti. Aga ma olen kindel, et Kenna rääkis meile kõik, mida teab. Ta mõistab nüüd, millist kurjust Põimija esindab. Ta tahab Kotkapesas üks sarvikuratsuriks treenida just nii, nagu me kogu aeg unistasime.”

Ehkki kumbki neist polnud siis ette kujutanud metsikut üks sarvikut, või mis?

Bobby osutas näpuga. „Sinnapoole!”

Kolm sõpra pöörasid poodide tänavalt ära tihedasse puudesalusse, mille okstel asus trobikond restorane. Õhk oli täis mõnusat lobisemist ja söögiriistade kõlinat. Lõhnad panid suu vett jooksuma. Skandari kõht hakkas korisema, kui nad Saare Tacodest möödusid,

SALLY VÕILEIVAD

aga ta märkas ka võimalusi tellida pitsat, karrit, tapasid, falafeli, kiirnuudleid, rebitud kana ja isegi pannkooke.

Järsku muutus nende pea kohal lobisemise toon – häältesse tekkis vaikne imetus.

„See on Kotkapesa hõbedane!”

„Olu Shekoni tütar.”

„Vaata, kuidas see üksarvik läigib!”

Flo Shekoni oli kohale jõudnud. Hõbeta helendas kitsal tänaval ülejäänud nelikuga kohtuma tulles. Saarel olid hõbedased üksarvikud haruldased ja võimsad ning Tera äratas alati igal pool imetlust, kui väga ka Flo tähelepanu keskpunktis olemist ei sallinud.

Flo märkas kõigepealt Skandari pilku ja naeratas rahustavalt. „Kennal on kõik hästi – enamgi kui hästi. Kui ma ta Linnusesse jätsin, ütles Rex, et see oli ilmselt viimane kord teda uurimisele kutsuda.”

Skandari süda sai lootusetiivad. Ehk oli tõesti Hõberingi uus juht sammuke paremuse poole?

Flo vaatas Mitchell, kes Pahareti talutusköit ratsurikuue ümbert lahti sidus. Ta kergitas Skandarile küsivalt kulmu.

Skandar kõhistas naerda. „Ma pärast räägin sulle.”

Tera sättis end Pahareti sappa ja Flo tõmbas sõrmed õhku täis. „See kõik lõhnab nii hästi! Mu ema räägib kogu aeg, et pärast Lepingut läks toit Saarel väga palju paremaks.”

Skandar kummardus üle Pahareti tiiva, et mõnda tüvele kinnitatud menüüd lugeda. Ta tundis end natuke heitunult. Enamikku neist roogadest polnud ta kunagi proovinud ja ta teadis, et mitte sellepärast, et ta oli mandrielanik. Tema lapsepõlves polnud neil raha väljas söömiseks.

Kuni Flo, Mitchell ja Bobby vatrasid toitudest, millest tema oli vaevu kuulnud, libistas Skandar sõrmed Pahareti laka sisse. Must üksarvik mägises vaikselt, ta kõht vibreeris Skandari jalgade all. Ja millegipärast tundus teadmatust mitmesugustest toitudest

SKANDAR JA KAOSE KATSED

kuidagi hoopis tähtsusetum. Paharetil oli sedasorti asjadest üks-kama.

„Näe, kas see pole mitte sepast bard!“ Bobby vali hõige pani Skandari pead tõstma.

„*Palun* ära kutsu mind niiviisi,“ oigas Jamie neljale ratsurile lähenedes.

„Jamie, sa näed väga kena välja,“ ütles Flo.

Täna polnud Jamieel sepa kolisevaid tööriistu täis riputatud nahkpõlle ega sepikojas töötamise tahmaviirge. Poiss oli isegi roheline nõõbitava kraega särgi selga pannud.

„Oh-jah, arvad või? Aitüma,“ kostis hajevil Jamie käega üle kuldpruunide juuste tõmmates. Ta eri värvi pruun ja roheline silm leidsid Mitchelli, kes oli poolel teel Punase seljast allaronimisel kivikujuks tardunud.

„Vajad sa abi?“ küsis Jamie, õrn naeratusevari huultel.

Mitchell laskis oma Taitingi sadula esikaarest lahti ja põntsatas maha. „Ei-ei, minuga on hästi, kõik on korras, suurepärane,“ puterdas ta pruuni raamiga prille ninale tagasi lükates ja paaniliselt oma ratsurituulepluusi kohendades.

Jamie pilk jäi pidama sinisele talutusköiele ümber Mitchelli vöökoha.

Mitchelli juuksed hakkasid heledamalt lõõmama. „Ee... jah, pikk lugu. Seda tegi Punane, ta...“

„TADAAHH!“ hõiskas Bobby. Nad olid jõudnud kohta nimega Sally Võrratud Võileivad. Bobby toksis puutüvele kinnitatud menüüd sõrmega ja säras üleni. Segaduses Flo ja Skandar vahetasid pilke.

Mitchell oli solvunud. „Tahate öelda, et see ongi teie vägev lõunasöögiplaan – et see lõunasöögikoht, kuhu te sunnite inimesi *poolalasti* kohale minema, on võileivapood?“

„Mitchell, see ei ole võileivapood. Sallyl on *delikatessvõileivad*. Seda võib nimetada võileivarestoraniks.“ Bobby silmitses menüüd armunud pilguga.

SALLY VÕILEIVAD

„Sally on klass omaette,” nõustus Jamie. „Kui aus olla, siis ma käin siin päris tihti.”

„Noh, ega võileibadel ju üldiselt midagi *viga* ole,” sõnas Mitchell kähku.

Skandar ja Flo tulid sadulast maha, et menüüd lugeda.

SALLY VÕRRATUTE VÕILEIBADE
SEPTEMBRIKUU MENÜÜ:

- Veesektori tuunikala anšoovisemajoneesiga
- Maasektori luksuslik aedviljasegu
- Tulsektori vürtsikas kana ja peekon
- Õhusektori wasabi krevettidega

Selle kuu võileib:
Bobby Bruna Hädaolukorra võileib

KÕIK KATTED SERVEERITAKSE VÄRSKEL ÕHUSEKTORI LEIVAL
VÕI SAIAL KAS PÄEVALILLESEEMNETEGA VÕI ILMA.

„Sa teed nalja,” ütles Skandar ja naeris juba seda öeldes.

„Bobby, kuidas sa Sally sellega nõusse said?” küsis Flo ilmselgelt muretsedes, ega siin mingi väljapressimine mängus pole. Bobby hädaolukorra võileivad olid nelikule hästi tuntud. Või, juust, vaarikamoos ja marmiid.

Mitchelli suu oli ammuli vajunud. „Aga sinu võileivad on ju terviserisk.”

„Sally ütles, et need on väga populaarsed olnud,” teatas Bobby uhkelt. „Tulge nüüd!” Ta sidus Pistriku ratsmed ühe ratsa tulnud

SKANDAR JA KAOSE KATSED

külaliste jaoks mõeldud raudrõnga külge ja ronis teisi selja taha jättes söögikoha redelist kolme astet korraga võttes üles.

Majas seisis üks naine leti taga. „Ennäe, kas see pole mitte meie selle kuu võileiva looja,” kudrutas ta, kui nelik kohale jõudis. Naisel olid mustad lокkis juuksed, vikerkaarevärvides põll ja õrnroosa naerukil nägu.

„Tere, Sally!” Bobby keksis kikivarvul ja ta oliivipruun nahk õhetas elevusest. „Palun viis Hädaolukorra võileiba.”

„Ee, Bobby, ma tegelikult lootsin majoneesiga võileiba saada,” ütles Skandar kähku.

„Mulle palun tulesektori kana,” ütles Mitchell.

„Mina tahaksin teravamaitselist krevetti,” sõnas süüdlasliku olekuga Flo.

Sally naksutas keelt. „Te magate oma võimaluse maha. Hädaolukord on meil nõudluse tipus.”

„Aga kas keegi kunagi tellib seda veel teist korda?” pomises Mitchell Skandarile.

Lõpuks oli Jamie nõus Bobby võileiba proovima tingimusel, et Bobby ei kutsu teda enam sepast bardiks. Jamie polnud kunagi tahtnud vanemate rada käia ja bardiks hakata, ehkki oma tõelaulu laulis ta juunikuus ära.

Võileivaäri oli selgelt populaarne koht. Uksest välja minnes trügisid nad mööda Pistriku sepast Reece'ist, kes mühatas Bobbyle tervituseks. Ta oli vanem mees, hallineva habemega ja mitte just sõbralik. Temaga oli sama lugu kui Punase sepa Taniaga, kes oma karjääri jooksul oli neljale eri ratsurile turviseid teinud. Erinevalt Jamiest ei huvitanud neid kollanokkadega sõbrustamine.

Väljas platvormil oli vaid üks vaba laud. Jamie lehvitas eriti ränehäälsele seltskonnale ja sealt tuli üks noor naine nende juurde, võileib käes. Ta helevalged juuksed olid hobusesabasse seotud.

„Tema on Clara,” tutvustas Jamie naist üsna aupaklikult. „Ta on kommodoori üksisarviku sepp.”

SALLY VÕILEIVAD

Aga Clara vaatas Mitchelli. „Mis sellega juhtus?” Ta osutas poisi kärsanud ratsurikuuetele.

Jamie vastas ise, et Mitchelli piinlikkusest säästa. „Tema on Kotkapesa kollanokk.”

„Ohh. Kolmas aasta. Te oleksite pidanud nägema, kui mässumeelne oli Vägueksitus Nina Kaose Katsete alguses. Ma sain vaevu talle turvise selga.”

„Nii et selline käitumine on siis normaalne?” küsis Mitchell häbelikult.

„Vägagi,” lohutas Clara.

„Ja ka see, kui üks sarvik kaob minema, millal ise tahab?” uuris Skandar poolihääli.

„Seda juhtub harvem, aga ära selle pärast paanikasse mine.”

„Pistrik pole üldse muutunud,” teatas Bobby. „Tema on endiselt täiuslik.”

„Bobby, hoobelda pole ilus,” manitses Flo.

„Kuidas Ninal nüüd viimasel ajal on läinud?” Jamie hääl kõlas murelikult.

„Sama lugu.” Clara ohkas. „Ta kaob iga päev mitmeks tunniks, aga ma tean, et ta ei tegele treenimisega, sest ta ei pane kunagi turvist selga. Väik tuleb tagasi surmväsinuna. Nina tuleb tagasi masenduses.”

„Mis temaga lahti on?” küsis Skandar, mõeldes Kennast ja ta tuleviku kohta langetatavast otsusest.

„Pole aimugi.” Clara kehtas õlgu, nii et tööriistad kõlksusid ta põlletaskutes. Ta pöördus Flo poole. „Sinu isa proovis temaga rääkida, aga Nina väldib teda.”

Flo isa oli Olu Shekoni, Saare parim sadulsepp. Ninal nagu Skandarilgi oli Shekoni sadul.

„Kui Nina niiviisi jätkab, ei suuda ta ilma peal selleaastasele Kaose Karikale kvalifitseeruda.” Clara häälest kostis masendus. „Meilt oodatakse kübaratrikki. Sellega pole veel keegi hakkama saanud!”

SKANDAR JA KAOSE KATSED

Skandari kõht kiskus krampi. Ainus kommodoor, kes jõudis kolmekordsele Kaose Karika võidule ligilähedale, oli tema ema Erika Everhart oma üksisarvikul nimega Verekuu Pööripäev. Aga kolmandal katsel sai Verekuu keset võistlust surma ja Erika võttis omaks oma metsiku ükssarviku pimedusemaailma, saades Põimijaks.

„Kas kõik on hästi, Skar?“ küsis Flo leebelt, kui teised ikka veel Claraga vestlesid. „Kas sa muretsed selle pärast, et homme algavad treeningud? Mitchell on kindel, et instruktorid räägivad meile Kaose Katsete kohta enamat.“

„Natuke,“ vastas poiss, kuid see polnud päris tõsi. Kõik teised kollanokad olid proovinud võimalikult välja uurida, millised väljakutsed neid kolmandal õppeaastal ootavad. Nii nagu Proovilepanek ja Titesulgede Rüütliturniir nõudsid ka Kaose Katsed läbimist, kui nad tahtsid Kotkapessa jääda. Skandari vanemad sõbrad Rabapistrikeri Vennaskonnast olid maininud, et kolmanda aasta proovilepanekud toimuvad elemendisektorites. Neid muudeti igal aastal, et poleks võimalik valmistuda.

See polnud loomulikult takistanud Mitchelli suvi otsa varasemate Kaose Katsete kohta uurimast. Aga kui ta läks raamatutes tuhnimiselt üle päriselu noorlindude ja kiskjalindude küsitlemisele, et need kirjeldaksid oma kogemusi, olid paljud jäänud kidakeelseks. Flo kahtlustas murelikult, et nad olid mingi trauma üle elanud. Bobby väitis, et nad lihtsalt hoiavad saladust, et tulevastel Kaose Karikatel konkurentsi kahandada. Aga Skandar polnud tõesti selle vastu huvi tundnud, sest tal oli oma isiklik uurimistöo teha.

„Ma lähen korraaks Craigiga rääkima,“ ütles Skandar, kui märkas raamatukaupmeest platvormi vastasservas.

Craigile kuulus Kaose Peatükkide raamatupood. Ta oli vaimuvalitsejate sõber ja kogus teadmisi vanematelt ratsuritelt, kelle üksisarvikud olid hukatud siis, kui nende element kuulutati seadusevastaseks. Ja lisaks oli ta ainus kõrvaline isik, kes teadis Skandari

SALLY VÕILEIVAD

salalootusest Kenna talle määratud ükssarvikuga uuesti kokku viia.

Just enne seda, kui Skandar Craigini jõudis, kerkis mälestus Kenna ilmumisest ennast hävitavasse Kotkapessa uuesti pinnale ja Skandar tardus. Taas kord kõlasid kõrvus Kenna süüdistused, et Skandar oli valetanud nende põhielemendi ja nende ema kohta. Ta oli püüdnud selgitada, et ta on Parandaja, vaimuvalitseja, kes saab unenägusid kasutada ratsurite leidmiseks ja sidumiseks nende ükssarvikutega, kelle koorumise juures nad oleksid pidanud olema. Ta oli proovinud rääkida, kuidas ta nägi unes *õele määratud* õunikhalli ükssarvikut. Aga see kõik oli hiljaks jäänud. Skandaril hakkas kõhus keerama, kui talle meenus võõristus Kenna näol, ilme, mis pani ta arvama, et oli õe igaveseks kaotanud.

Aga siis oli Skandar öelnud, kui kahju tal on juhtunu pärast. Ja Kenna ütles talle, et ta oli nii hirmsasti endale ükssarvikut ihanud, et lahkus suurelt maalt koos tollase Hõberingi juhi Dorian Manningiga ainult selleks, et tema juurest põgeneda ja lasta end ema lubadustest ära meelitada. Lõpuks, kui kõik nende vead said lahti räägitud, olid õde-venda teineteisele andeks andnud.

„Millest see *koosneb?*“ küsis Craig, kui märkas Skandarit oma laua juures seismas. Ta uuris leivakäärude vahelt välja immitsevat moosi ja marmiiti.

Küsimus kiskus Skandari mälestustest välja. Ta hakkas naeru kõhistama. „Sa ei taha teada.“

„Kuidas Kennal läheb?“ küsis Craig lahkelt, viibates, et Skandar toolile istuks.

„Jälle Linnuses.“ Skandar tõmbas kopsud õhku täis. „Kas sa oled midagi leidnud?“

Craig raputas pead, nii et ta juuksekrunn võnkus. „Siiani pole ükski vaimuvalitseja, kellega ma rääkinud olen, teadnud midagi kunstlikult loodud sidemetest, rääkimata juba sellest, kas neid saab lõhkuda. Nad pole kunagi isegi *saatusest määratud* sidet lõhkuda

SKANDAR JA KAOSE KATSED

proovinud, sest sideme loonud ükssarviku tapmist on siin juba sajandeid kuriteoks loetud. Ja me teame, milline kaos võib tulla *metsiku* ükssarviku tapmisest.”

Kostis öökimist.

Mitchellil olid naerust pisarad silmis. „Ma hoiatasin sind!”

Jamie oli oma hädaolukorra võileiba hammustanud.

„Ma arvan, et jätan enda oma pärastiseks,” lausus Craig taktitundeliselt ja tõsis, et ära minna. „Ma jätkan vastuste otsimist, aga sina pead mõtlema, kui kaugemale sa sellega minna tahad. Kenna ju armastab seda metsikut ükssarvikut, eks ole?” Raamatupoodniku pruunid silmad otsisid Skandari pilku.

„Ma tean, aga ma... ma pole isegi seda otsustanud, kas ma räägin midagi,” sõnas Skandar kõhklevalt. „Tead, sõltub, kuidas Kenna osas asjad kujunevad. Ma pean vaatama, et tal oleks turvaline olla.”

„Skandar, turvaline ja õnnelik ei ole alati üks ja sama,” hoiatas Craig. „Pea seda meeles.”

Nelik ootas Kenna Smithiga kohtumist hõbekaskede allee lõpus. Nad olid seal vaid mõne minuti olla jõudnud, kui Paharet ja Punane löid kampa, et Pistriku pea kohal üks oks tuhaks põletada, ja see pani mära solvunult kriiskama. Sel ajal, kui ta täiuslikult kammitud lakast tuhka välja raputas, tõsis Hõbelinnuse väravakilp üles.

Ilmus metsiku ükssarviku varssa talutav üksik ratsur.

Skandar vaatas Kanakulli Vihale silma. Nende silmside kestis ainult mõne hetke ja siis pilgutas Skandar silmi ja hakkas septembrikuise pärastlõuna soojusest hoolimata lõdisema. Metsiku ükssarviku silmad olid täis lõputuid varje ja surematuse piina. Kanakulli Viha oli määratud elama surses. Ja Skandari kaastundlik ja vägagi *elus* õde oli määravarsaga kokku seotud.

Just nagu tibudeaasta Paharet oli ka metsik varss paari kuuga hobusesuuruseks kasvanud. Aga see oli ka ainus sarnasus. Pahareti sarv oli sama must kui ta läikiv karv, Kanakulli oma oli läbipaistev ja

SALLY VÕILEIVAD

kummituslik – tema meekarva nahk oli juba tuhm ja kiilaste laikudega. Pärast kaht aastat Kotkapesa treeninguid olid Paharetil vägevad lihased, ta tiivad olid tihedate sulgedega ja võimsad. Kanakulli luud paistsid kohati läbi naha – paar selgrootülümügarat seljal, viis peenikest roiet tõusid ja vajusid, kui sälg kõndis, ja esijala tõstmisel paistis peaaegu reieluu. Osa tiivasulgi oli tal juba välja kukkunud, jättes endast nahksed laigud, mis tekitasid mulje pigem ülekasvanud nahkhiirest kui suurest röövlinnust.

Kanakulli Viha pidi alatiseks metsikuks jääma. Tema side oli kunstlikult loodud, mitte määratud. Kanakull oli määratud teisele ratsurile, kes ei pääsenud kolmeteistkümnenda eluaasta suvisel pööripäeval Haudekambrisse. Ja Kenna oli määratud hoopis teisele üksisarvikule, sellele õunikhallile, kes ikka veel Könnumaal üksinda uitas.

Kui Kenna Skandarile naeratas, meenus poisile taas Agatha Everharti hoiatus Kenna ja metsiku ükssarviku sideme suhtes: *Vaata, mida ehitatud side Erikaga tegi... Viis elementi tirivad sind eri suundadesse... Ükssarvik saab sind kontrollima hakata viiel eri moel...*

Skandar oli alati unistanud, et Kenna tuleks Saarele, et nad saaksid koos Kaose ratsuriteks. Aga mis saab siis, kui Saar peab teda liiga ohtlikuks, et ta tohiks olla üks nende hulgast. Mis siis, kui Kotkapesa saadab ta minema? Mida Skandar siis teeb?

See mõte ajas talle hirmu peale ja ta hakkas uuesti mõtlema oma poolikutele plaanidele, õe jaoks teistsuguse tuleviku loomise võimalusele. Ta otsustas sel ööl Pahareti latris magada ja Parandaja unenäos õe õunikhalli üles otsida. Olla kindel, et Kennale määratud ükssarvikuga on kõik korras.

Igaks juhuks.